

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614200268
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6614200268.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v právnej veci navrhovateľky S. G., J. XX.XX.XXXX, Y. G. J. J. F. XX, štátnej občianky SR proti odporcovi CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava 1, IČO: 35 787 783, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, Bratislava, IČO 36 862 169, za ktorú koná JUDr. Viktória Nagyová Tenkač, advokátka, konateľka, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy takto

rozhodol:

u r č u j e , že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 262223177795805 zo dňa 08.08.2005 uzavretá medzi navrhovateľkou a odporcom je n e p l a t n á .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Lučenec súdny poplatok v sume 99,50 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 10.01.2014 domáhala určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 08.08.2005 č. 262223177795805 uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom (ďalej len „Dohoda“) a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že uzavrela s odporcom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 262223177795805 dňa 08.08.2005 (ďalej len „Zmluva“), ktorú považovala za problematickú a z eurokomfortného hľadiska za najmenej sčasti neudržateľnú, lebo obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia ktoré sú v rozpore s § 54 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník, ďalej „OZ“) a inými kogentnými ustanoveniami zákona. Súčasťou tejto typovej formulárovej Zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené veriteľom, t.j. odporcom, bola aj Dohoda.

Odporca požiadal zamestnávateľa navrhovateľky o vykonávanie zrážok zo mzdy, ktoré zamestnávateľ vykonával napriek tomu, že neexistovalo žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by ukladalo navrhovateľke povinnosť plnenia. Vzhľadom k tomu, že ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok navrhovateľky podľa vôle veriteľa, ktorý stanovuje výšku pohľadávky a jej príslušenstva, navrhovateľka nemala možnosť priamo voči svojmu zamestnávateľovi zrážky zo mzdy zastaviť. Zmluvu uzavrela z dôvodu, že potrebovala finančné prostriedky, úver jej bol poskytnutý v hotovosti, spočiatku ho platila pravidelne, neskôr sa dostala do problémov, splátky nevedela poslať pravidelne, snažila sa dohodnúť s odporcom, ale k dohode nedošlo.

Navrhovateľka v návrhu poukázala na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v súvislosti s dôvodnosťou ex offo súdnej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských veciach, za účelom vyrovnať rovnováhu v spotrebiteľských vzťahoch, keďže spotrebiteľ tu vystupuje ako slabšia strana sporu. S využitím komparatívnej metódy navrhovateľka poukázala na rakúsku právnu úpravu, ktorá chráni spotrebiteľa pred mimosúdnyimi zrážkami zo mzdy - zákon o ochrane spotrebiteľa (Spol. zák. č. 104C/1979,

naposledy novelizovaný zákonom č. Spol. zák. I 21/2008) a v ňom ustanovenie § 12, ktorý zakazuje podnikateľovi postúpiť pohľadávku spotrebiteľa na mzdu alebo plat a nemožno ju postúpiť ani na uspokojenie, ani na zabezpečenie jeho ešte nesplatenej pohľadávky. Na rozdiel od rakúskeho práva slovenská právna úprava neumožňuje ani spotrebiteľovi, ani jeho zamestnávateľovi namietat' priamo mimosúdny akt veriteľa, t.j. povahu a výšku dlhu a taktiež neumožňuje mimosúdne zastaviť zásah do majetku spotrebiteľa zrážkami zo mzdy. Navrhovateľka žiadala, že ak súd vec nepredloží Ústavnému súdu SR na konanie o zákonnosti inštitútu Dohody s medzinárodnou zmluvou (Zmluvou o Európskej únii a Zmluvou o fungovaní Európskej únie), aby súd vec predložil Súdnemu dvoru EÚ s rovnakým znením prejudiciálnej otázky ako bola položená vo veci sp.zn. C-30/12. P. I.V. S. poskytla uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 11C/193/2011-30 zo dňa 21.11.2011, avšak žaloba bola vzatá späť a pre vnútroštátny súd tým odpadol dôvod prejudiciálneho konania. Navrhovateľka navrhla formulovať otázku takto: „Či sa má Smernica Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá umožňuje obísť ex offo súdnu ochranu zmluvných podmienok tým, že veriteľ postihuje majetok spotrebiteľa mimosúdne zrážkami zo mzdy a spotrebiteľ nemá priamo možnosť tieto zrážky zastaviť“.

Súčasťou žaloby bol aj návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala uložiť odporcovi povinnosť zdržať sa použitia Dohody zo dňa 08.08.2005 uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom do právoplatného skončenia konania vo veci samej a súčasne navrhla, aby súd uložil zamestnávateľovi navrhovateľky povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy navrhovateľky podľa Dohody.

Súd uznesením č.k. 8C/3/2014-29 dňa 07.02.2014 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 17Co/555/2014-59 zo dňa 29.04.2014 nariadil predbežné opatrenie podľa návrhu navrhovateľky.

Odporca v konaní tvrdil, že žiada žalobu zamietnuť, lebo nie sú splnené dôvody určenia neplatnosti Dohody a žiadal priznať náhradu trov konania. Poukázal na to, že Dohoda, ktorá bola podpísaná s navrhovateľkou má všetky náležitosti upravené v § 551 OZ, ide o zabezpečovací inštitút, ktorým sa súčasne pohľadávka veriteľa aj uspokojuje. Dlužník dal súhlas k tomu, aby sa pohľadávka postupne uspokojovala zrážkami zo mzdy, ktoré s veriteľom dohodol, ktoré platiteľ jeho mzdy vykonáva. Dohoda sa stala účinnou až potom, čo sa pohľadávka veriteľa stala zročnou a veriteľ ju predložil platiteľovi mzdy dlžníka. Tvrdil, že navrhovateľka v konaní nepreukázala naliehavý právny záujem z dôvodu, že už existuje právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec č.k. 12Ro/312/2014-29 vydaný dňa 13.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.01.2015.

Na základe tohto platobného rozkazu, ako exekučného titulu, je vedená exekúcia súdnym exekútorom JUDr. Martinom Rišianom a poprel, že by na základe Dohody bola vykonávaná exekúcia. V konaní preukázal, že na základe Dohody bola zo mzdy navrhovateľky zrazená suma 600 Eur. Pokiaľ by súd určil neplatnosť Dohody, musel by rozhodnúť aj o povinnosti odporcu vrátiť zaplatené splátky. Na druhej strane poukázal na to, že keďže dlh existuje, exekučné konanie je vedené, tak s najväčšou pravdepodobnosťou by mohlo dôjsť k započítaniu sumy 600 Eur na dlh, ktorý má navrhovateľka voči odporcovi. Súдне konanie preto považoval za neehospodárne, vedené zbytočne a súd by sa nemal zaoberať platnosťou Dohody práve z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu. Vo vyjadrení k žalobe ešte uviedol, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia a poukázal na ustanovenia § 68 a nasl. zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok, ďalej „EP“) v ktorých je podrobne vymedzený rozsah zrážok zo mzdy. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 268/2006 Z.z. o rozsahu zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia základná suma, ktorá sa nesmie zraziť povinnému z jeho mesačnej mzdy je 60 % zo životného minima na plnoletú fyzickú osobu platného v mesiaci, za ktorý sa vykonávajú zrážky. Keďže zrážky zo mzdy podliehajú vyššie uvedeným zákonným obmedzeniam, navrhovateľke nemôže byť zo mzdy zrazené viac, než to povoľujú zákonné ustanovenia. Ďalej tvrdil, že uvedeným spôsobom zákon poskytuje ochranu tretím osobám v postavení dlžníkov t.j. spotrebiteľom, pričom táto ochrana dlžníkov aj spotrebiteľov, je absolútne zákonom garantovaná. Žiadny právny predpis, resp. právna norma z oblasti spotrebiteľského práva nie je v rozpore s európskym spotrebiteľským právom. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o spotrebiteľských

úveroch) platných ku dňu uzatvorenia Zmluvy spravoval, aké náležitosti musela mať Zmluva. Týmto zákonom bolo tiež upravené, aké zabezpečovacie inštitúty sú pri zmluve o spotrebiteľskom úvere vylúčené, resp. ktoré z nich boli akým spôsobom obmedzené, pričom odporca poukázal na to, že ani citovaný zákon, ale ani v súčasnosti platný zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nikdy neobmedzovali možnosť zabezpečiť pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodou o zrážkach zo mzdy. Tvrdenia navrhovateľky o Dohode ako o neprijateľnej zmluvnej podmienke, ktorá by mala mať za následok jej neplatnosť, nemajú oporu v žiadnom právnom predpise. Výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je uvedený v § 53 ods. 4 OZ a medzi nimi Dohodu neuvádza. Ide síce o demonštratívny výpočet, avšak ani z ust. § 53 ods. 1 OZ nie je možné vyvodiť, že by Dohoda predstavovala neprijateľnú podmienku. Na túto skutočnosť nemá vplyv, že Dohoda je súčasťou formulárovej zmluvy, lebo je štandardne využívaným inštitútom zmluvných vzťahov a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS ČR zo dňa 19.12.2007 sp.zn. 23Cdo/104/2006 podľa ktorého:

„Tento inštitút slouží zajištění pohledávky, tak jejímu postupnému uspokojení, a to na základě dohody o srážkách ze mzdy a jiných příjmů, která musí mít písemnou formu, jinak je neplatná. Obsahem dohody je souhlas dlužníka, aby plátce z jeho mzdy prováděl srážky v předem určené výši a vyplácel je věřiteli, jemuž vzniká právo, aby po splatnosti pohledávky byli prováděny srážky v předem určené výši a vyplácel je věřiteli, jemuž vzniká právo, aby po splatnosti pohledávky byli prováděny srážky ze mzdy dlužníka a byli mu zaměstnavatelem vyplácejeni. Účinnost dohody nastává okamžikem, kdy je předložena dlužníkovu plátcu mzdy, kteří sice není účastníkem této dohody je však podle zákona povinen na základě dohody provádět od té doby srážky a vyplácejí je věřiteli až do úplného uspokojení pohledávky. Musí přitom dbát, aby srážky nečinily víc, než připouští zákon, a či případném poklesu mzdy dlužníka je v odpovídajícím rozsahu snížit. Ustanovení § 551 obč. zák. tedy zaměstnavátele-li dlužníka z cela jasně ukládá povinnost provádět srážky ze mzdy svého zaměstnance a poukazovat je věřitelům poté, co mu byla dohoda předložena, aniž by bylo třeba tento závazek věřitele a dlužníka jakoukoli formou akceptovat.“

Odporca ešte tvrdil, že za účelové treba považovať tvrdenia navrhovateľky o tom, že Zmluvu, ktorú uzavrela s odporcom považuje za problematickú, lebo obsahuje aj neprijateľné podmienky, ktoré sú v rozpore s § 54 ods 1 OZ a inými kogentnými ustanoveniami zákona (poskytnutie úverovej karty bez písomného vyhotovenia, označenie úroku, ročnej percentuálnej miery nákladov, sankčné poplatky, či dohoda o zrážkach zo mzdy). Účelovosť v tvrdeniach navrhovateľky videl v jej snahe vyhnúť sa plneniu svojich povinností. V konaní tvrdil, že uzavretá Zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, že listom zo dňa 19.06.2014 zaslal navrhovateľke výpoveď zo zmluvy o revolvingovom úvere a vydanie kreditnej karty, ktorú navrhovateľka prevzala dňa 26.06.2014 a následne podal voči navrhovateľke návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým žiadal od nej zaplatiť dlžnú sumu 1192,57 Eur s prísl.

Súd už raz rozhodol rozsudkom č.k. 8C/3/2014-102 dňa 06.08.2014 tak, že návrh navrhovateľky zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania. Zamietavý výrok rozsudku odôvodnil nedostatkom naliehavého právneho záujmu navrhovateľky v konaní podľa § 80 písm. c) O.s.p. Po podanom odvolaní navrhovateľkou Krajský súd Banská Bystrica uznesením č.k. 17Co/1342/2014-189 dňa 26.11.2015 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil na ďalšie konanie.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním podstatného obsahu návrhu, písomných vyjadrení navrhovateľky a odporcu, písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, žiadosti odporcu o vykonávaní zrážok zo mzdy navrhovateľky z 23.07.2013, žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 08.08.2005, výpoveďou zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere s doručenkou, prehľadu prijatých úhrad na základe vykonaných zrážok zo mzdy navrhovateľky, pripojených spisov Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12Ro/312/2014 a 11Er/504/2015, výsluchom účastníkov konania a po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O.s.p. mal preukázané:

Účastníci konania uzatvorili dňa 08.08.2005 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 262223177795805 v ktorej odporca podľa časti C) vydal navrhovateľke úverovú kartu a poskytol jej úverový rámec vo výške 663,88 Eur (20.000 Sk). Navrhovateľka vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 4237,76 Eur. V časti B) odseku 1, odseku 2 zmluvné strany dohodli, že navrhovateľka bude úver platiť v sume 81,99 Eur (2.470 Sk) mesačne, počtom splátok 8,

výška RPMN úveru je 15,55 % . Mesačný poplatok za správu revolvingového úveru bol v sume 1,49 Eur (45 Sk) platný ku dňu podpisu Zmluvy.

V ten istý deň, v tej istej Zmluve bola uzatvorená medzi účastníkmi konania aj Dohoda (podľa § 551 OZ). ňou sa zmluvné strany dohodli na zabezpečení pohľadávok z úverovej zmluvy uzavretej podľa časti B) a C) takto: „Klient/ka výslovne a neodvolateľne súhlasí, aby mu/jej v prípade, že sa omešká so splácaním úveru dlhšie ako 1 mesiac, t.j. nezaplatí aspoň dve po sebe nasledujúce splátky úveru, uskutočňoval platca mzdy mesačné zrážky zo mzdy, a to až do výšky stanovenej občianskym súdnym poriadkom v ustanoveniach o výkone rozhodnutia, až do úplného splatenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva (t.j. vrátane úrokov a zmluvnej pokuty), a aby zrazenú sumu poukazoval na účet CETELEM SLOVENSKO a.s. CETELEM SLOVENSKO, a.s. s týmto spôsobom zabezpečenia súhlasí. Táto dohoda sa vzťahuje aj na budúcich platcov mzdy klienta/ky, ako aj na iné príjmy klienta/ky, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia zaobchádza ako so mzdou. Náklady spojené so zrážkami nesie klient/ka.“

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 12Ro/312/2014 mal súd preukázané, že odporca v postavení navrhovateľa podal dňa 05.09.2014 návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporčyni (v tomto konaní navrhovateľke) z dôvodu uzatvorenej Zmluvy vo výške 1.192,57 Eur s prísl. Súd vo veci vydal dňa 13.11.2014 platobný rozkaz č.k. 12Ro/312/2014-29, ktorým zaviazal navrhovateľku zaplatiť odporcovi sumu 1.192,57 Eur s úrokom z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne zo sumy 1107,72 Eur od 21.06.2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1192,57 Eur od 27.08.2014 do zaplataenia a nahradiť trovy konania. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 01.01.2014 (správny dátum právoplatnosti a vykonateľnosti 01.01.2015).

Na základe tohto platobného rozkazu ako exekučného titulu je vedená exekúcia proti povinnej - navrhovateľke na Okresnom súde Lučenec v konaní sp.zn. 11Er/504/2015, v ktorej bolo udelené súdnemu exekútorovi poverenie dňa 18.06.2015.

Odporca dňa 23.07.2013 písomnou žiadosťou požiadal zamestnávateľa navrhovateľky Q. Ú. J. J. F. o vykonávanie zrážok zo mzdy navrhovateľky na základe Zmluvy, ktorej súčasťou bola aj Dohoda. Listom zo dňa 08.10.2013 oznamoval zamestnávateľovi navrhovateľky úpravu výšky zrážok zo mzdy.

Podľa § 80 písm. c) zák.č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok, ďalej „O.s.p.“) návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Za určovací žalobu v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. považuje súdna prax aj žalobu o neplatnosť právneho úkonu, ako jeden z právnych prostriedkov ochrany spotrebiteľa. Naliehavý právny záujem žalobcu na určení neplatnosti právneho úkonu je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcom navrhovaného rozhodnutia.

Pri skúmaní podmienok uvedených v § 80 písm. c) O. s. p., umožňujúcich riešenie práva, resp. právneho vzťahu súdnym rozhodnutím treba vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola uzatvorená ako súčasť zmluvy o revolvingovej pôžičke, má žalobca - spotrebiteľ, ktorého špecifické postavenie ako slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov Európskych spoločenských, v nie poslednom rade i domáca právna úprava. Jeho postavenie sa stane istejšie, nebude vystavený rôznym sankciám, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 OZ). Uvedený právny názor vyslovil Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí 1MCdo 1/2009.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že navrhovateľka - spotrebiteľka má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu - Dohody, pretože tým sa odstráni neisté postavenie navrhovateľky - spotrebiteľky aj v budúcnosti, keďže súd dospel k záveru, že Dohoda nebola individuálne dojednaná s navrhovateľkou, tvorí súčasť typovej formulárovej zmluvy, ktorej obsah navrhovateľka nemohla ovplyvniť, preto súd preskúmal platnosť Dohody.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia Dohody spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa

§ 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 citovaného zákona spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 citovaného zákona zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 citovanej smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 citovanej smernice, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 citovanej smernice, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 4 ods. 2, písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzavretia Dohody musí obsahovať sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd za to, že žaloba navrhovateľky je dôvodná preto, lebo Dohoda nebola s navrhovateľkou - spotrebiteľkou individuálne dojednaná. Bola súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej obsah navrhovateľka nevedela ovplyvniť a musela ju podpísať spolu so Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 262223177795805 dňa 08.08.2005, čo nakoniec v konaní potvrdil aj odporca, keď uviedol, že tým, že navrhovateľka Zmluvu uzavrela, akceptovala podmienky, ktoré odporca pri poskytnutí úveru požadoval (okrem iného zabezpečenie dlhu dohodu o zrážkach zo mzdy). Uvedené skutočnosti potvrdila v konaní aj navrhovateľka, keď tvrdila, že úver by jej odporcom nebol poskytnutý, keby súčasne nepodpísala aj Dohodu. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že typovou formulárovou

zmluvou vnútil odporca navrhovateľke časť C1) Zmluvy, týkajúcej sa poskytnutia revolvingového úveru formou čerpania finančných prostriedkov pomocou úverovej karty a schváleným úverovým rámcom a to aj s prihliadnutím na to, že podpisom Zmluvy resp. žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru navrhovateľka prehlásila, že sa oboznámila so Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO, a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej „VOP“) a súhlasila s nimi bez výhrady. Ide tu o zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle navrhovateľky späť so skutočnosťou, či vôbec mala reálnu možnosť sa popri časti C1) Zmluvy oboznámiť so znením uvedených VOP, a keby aj, či vzhľadom na ich rozsiahlosť, množstvo odbornej právnej terminológie, drobné písmo, ich význam pochopila. Preto tento právny úkon odporkyne v Zmluve pod C1) súd považoval za neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ.

Súd má tiež za to, že Dohoda, ktorá je súčasťou Zmluvy nie je samostatným právnym úkonom uzavretým podľa § 551 ods. 1 OZ ako tvrdí odporca a tomuto záveru svedčia aj VOP, ktoré v III.-5.-1, III.-5.-2, III.-5.-3 odkazujú na uzavretú Dohodu. Súd po vykonanom dokazovaní konštatuje, že Dohoda bola uzatvorená na základe neprijateľných zmluvných podmienok upravených vo VOP, ktoré sú okrem toho napísané nečitateľným, miniatúrnym písmom.

Svojím obsahom Dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda navrhovateľky, nakoľko umožňuje vykonávať zrážky z jej mzdy (boli vykonané v sume 600 Eur) na uspokojenie už právoplatne priznanej pohľadávky odporcu (platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec č.k. 12Ro/312/2014-29 dňa 13.11.2014). V zmysle § 53 ods. 1 OZ účinnom ku dňu 08.08.2005 práve značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa je považovaná za neprijateľnú podmienku. To, že navrhovateľke bola vnútená bez jej vôle na podpis Dohoda, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, je neplatná aj podľa § 37 ods.1 OZ a to z dôvodu chýbajúcej vôle navrhovateľky uzatvoriť ju.

Postup odporcu sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať ako nekalá praktika, ktorá v zmysle citovaných ustanovení čl. 3 ods. 1, ods. 2, čl. 6 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ust. § 52 a nasl. OZ, nemôže požívať právnu ochranu.

Podľa článku 10 citovanej smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 5.4.1993, členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31.12.1994. Tieto ustanovenia sa uplatnia na všetky zmluvy uzatvorené po 31.12.1994.

Podľa § 879g OZ s účinnosťou od 01.04.2004, týmto zákonom sa preberajú právne akty Európskych spoločností uvedené v prílohe. V tejto prílohe je uvedená okrem iných aktov aj smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorú Slovenská republika prebrala do svojho právneho poriadku s účinnosťou od 01.04.2004.

Dohoda o zrážkach zo mzdy podľa § 551 OZ predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, pričom tento právny úkon musí obsahovať označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti Dohoda uzavretá dňa 08.08.2005 neobsahuje, neobsahuje celkovú výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, opisuje len možné spôsoby jej vzniku (zabezpečenie pôžičky a poskytnutého úverového rámca vo výške 663,88 Eur, prípadne uplatnených zmluvných pokút a všetkých nákladov odporcu). V čase uzatvárania Dohody musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak navrhovateľka ako dlžníčka nemohla platne prejavíť svoju vôľu uspokojiť pohľadávku odporcu ako veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Z týchto dôvodov súd návrhu navrhovateľky vyhovel.

Navrhovateľka je oslobodená od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a úspešná, poplatková povinnosť prešla podľa ust. § 2 ods. 2 citovaného zákona na neúspešného odporcu, ktorý je povinný zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 Eur podľa položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov Slovenskej republiky na účet Okresného súdu Lučenec.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V konaní procesne úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý

úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľka však nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a preto jej ich súd nepriznal.

Podľa § 160 ods. 1 prvá veta O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd určil odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.